

Man maatte ogsaa spørge, om Erhvervets Indtjeningsmuligheder tillod det at bære forøgede Udgifter. Det syntes derfor en mere nærliggende Opgave at bringe Landbrugets Indtægtspristal i Niveau med Udgiftspristallet, og som Kilde til Styrkelse af Købekraften hos Befolkningens brede Lag, ogsaa hos Landbruget, kunde f. Eks. peges paa den passive Kapital. — Partiet nærede ikke Tro til, at en Voldgiftsafgørelse vilde føre til andet Resultat end Forligsmandens Forslag. Derimod stillede det ved 2. Behandling *Ændringsforslag* om en *Tilføjeelse* til Lovforslaget, hvorved Nationalbanken forpligtedes til, saa længe Landbrugets officielle Forrentningsprocent ligger under 5, at notere Sterling til Kurs 30 og andre udenlandske Møntenheder i tilsvarende Kurs. *Ændringsforslaget* blev *afvist* af Folketingets Formand som værende uden Forbindelse med den foreliggende Sag, og Det frie Folkeparti stemte derefter ved 3. Behandling imod Lovforslaget.

Det kommunistiske Parti ansaa det for urigtigt at lovfæste Lønninger og andre Arbejdsbetingelser paa Grundlag af Forligsmandens Mæglingforslag, fordi disse ikke blev stillet ud fra en Undersøgelse af Leveomkostninger og Lønningernes Højde eller de paagældende Arbejdsgiveres Indtjeningsmuligheder eller lignende, men udelukkende ud fra Hensynet til, hvad der var Chance for at faa Parterne til at godkende. Paa Baggrund af Fortidens uheldige Handlinger — ikke mindst Handlingen i 1936, da man lovfæstede et Mæglingforslag, der var forkastet af Slagteriarbejderne — syntes der imidlertid ikke at være Vej uden om som en Nødhjælp at give det foreliggende Mæglingforslag Lovskraft, og Kommunerne vilde stemme for Lovforslaget.

Lovforslagets Vedtagelse skete i Folketinget med 74 Stemmer (Regeringspartierne og Det kommunistiske Parti) mod 55 (Venstre, Det konservative Folkeparti, Det frie Folkeparti og Retsforbundet), i Landstinget med 37 Stemmer mod 31.

4. Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1938 til 31. Marts 1939. (Se Side 36).
